Εὐγενέστατε ἀδελφέ μου!

Σας γράφω σημερινόν. Διότι δὲν σας ἔγραψα, ἐξ αἰτίας ἐλλείψεως χρόνου καὶ ἐξ ἀφορμῶν ἀναγκαίων καὶ τῆς κακῆς τύχης μου, ἀφοῦ δύο καὶ τῆς κακῆς μου αἰνιγμάτων εἰς ἐμφάνιον. Ὅσον δὲ θέλετε εἶναι μόνον ὀλιγόλογον. Ἀπὸ τὸ σεισμὸν τῶν γράμμα σας εὐχαριστήθην εὐδαιμόνως, ὅτι ὁμοιοτρόπως δὲ ἐπιθ. σεῖς καὶ αὐτὴ ἡ εὐχαριστία σας. μετὰ ἔκπλειας ἐξ ἐπιστολῶν μετὰ τῶν ἰδικῶν σας. Ἀπὸ τὸν Μαΐδας μας ἀγγελίας δὲν ἔχω γράμμα κακῆς, οὐδὲ μανεκνά ἀπὸ τὸ Κάστελλον ἐξ οὐδὲ κοντά ἀπὸ τὸν Παρασάμων. Ἔτσι καὶ μετὰ κάμω μερικὰ ἐξ ἑνὸς δόξαν σας ἐξ ἀγάπ. ὅτι ἐνδυνῶ ἄξιο ἀπὸ τὴν εὐμένειαν σας σας μόνον δὲν ἀξίωσον σας. Σας ἀσπάζομαι εἰλικρινῶς ἐξ μένω

τῇ 9. Αὐγούστ 1889. ἐν Πάρῃ σεβάσμ. σας ἐξ ἐξαδελφός

Α. Παρασκευᾶς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ